

forbundet for danske Fiskere og Søfolk udarbejdes af Bestyrelsen for den ved Lov Nr. 71 af 3. April 1900 oprettede Ulykkesforsikringsforening for danske Fiskere.

Niende Kapitel. *Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.* Den væsentligste Afvigelse fra den gældende Ordning er her den, at det foreslaas at paalægge Arbejdsgivere i Landbrug, Skovbrug og Havebrug Forsikringspligt uden Hensyn til, hvilket Beløb Ejendommen er ansat til i Ejendomsskyld (nu er Ejere og Brugere af Ejendomme, der er ansatte til 6,000 Kr. og derunder, fri for saadan Pligt). Endvidere bemærkes, at under Havebrug er indbefattet Brug af private Haver af mindst 1 Hektars Størrelse.

Tiende Kapitel. *Statstilskud.* Den almindelige Regel er herefter, at Staten for det første til *anerkendte Selskaber* under gensidigt Ansvar yder et Tilskud til Nedsættelse af Præmierne for dem af Selskabets Medlemmer, der driver et Erhverv, som hører under Bestemmelserne i 6te Kapitel, og som godtgør, at deres Aarsindtægt ved Ansættelsen til Indkomstskat til Staten ikke naar 1,200 Kr. paa Landet, 1,500 Kr. i Købstæderne og 1,800 Kr. i København og Frederiksberg. Tilskuddet udgør $\frac{2}{5}$ af den Præmie, der uden saadant Tilskud vilde have paahvilet de paagældende Medlemmer. Endvidere godtgør Statskassen de gensidige Forsikringsselskaber (-forbund) Halvdelen af de Erstatningsbeløb, som de i Medfør af denne Lov udreder til a) de efter syvende Kapitel forsikrede*), der er beskæftigede af Ejere eller Brugere af Skibe, som (bortset fra Motormaskineri til en Hjælpekrue) alene bevæges ved Sejl og ikke benyttes til Lystsejlsads, b) de efter ottende

slaget, at den Adgang, som Udøverne af de her omhandlede Erhverv har efter Lovene af 3. April 1900 og 30. Marts 1906 til gennem Erlæggelse af 5 Kr. aarlig at faa udbetalt Erstatning i Ulykkestilfælde af den saakaldte Ulykkesforsikringsforening for danske Fiskere, kun er blevet lidet benyttet af den mindre Skibsfarts Udøvere — det er væsentlig kun Fiskere, der har benyttet sig deraf —, og Besætningerne paa Smaaskibe kan altsaa neppe ventes at ville blive forsikret i nævneværdigt Omfang, medmindre der indføres en anden Ordning, hvilket altsaa er det, der foreslaas forsøgt ved Bestemmelsen om det nævnte „Forsikringsforbund“.

*) Det i Lov 1. April 1905 § 24 fastsatte Maksimum af 12 Kr. aarlig for hver forsikringsberettiget Person for det Statstilskud, som kan ydes gensidige Foreninger af Redere til Bestridelse af Præmierne, der udredes af Sejlskibsredere, foreslaas altsaa ophævet.